

„Jeesus Kristus on sama, eilen, tänään ja,, iankaikkisesti.”
(Hebr. 13:8)

KIERTOKIRJE

Joulukuu 2012

Maranatha! Meidän Herramme, tule!

„Maranatha” oli tunnussana alkuseurakunnan uskovien keskuudessa. He elivät Kristuksen välittömän takaisinpaluun odotuksessa ja olivat yksi sydän ja yksi sielu. Tämä toivo piti heidät myös pystyssä vainoissa, jotka vuonna 63 j. Kr. Neron aikana tulivat erityisen voimakkaiksi. Herrahan oli jo edeltäsanonut: *„Muistakaa se Sana, jonka minä teille sanoin: Ei ole palvelija herraansa suurempi.”* ja: *„jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat...”* (Joh.15:20).

Luvattu Herran takaisinpaluun elävä odotus (Joh.14:1-3) oli myös tärkein aihe apostolien kirjeissä ja samoin varmuudella heidän saarnoissaan.

Näin Johannes kannusti uskovia: *„Ja nyt, lapsukaiset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois hänen tykönsä hänen takaisintulemuksessaan.”* (1Joh.2:28)

Pietari kirjoittaa: *„Sillä me emme ole seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tietäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen valtaa ja takaisinpaluuta, vaan me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa.”* (2Piet.1:16).

Jaakob rohkaisi heitä: *„Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herramme takaisinpaluuseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen.”* (Jaak.5:7)

Paavali on voinut vedota jopa NÄIN SANOO HERRAAN: *„Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran takaisintulemukseen asti, emme suinkaan ehdi ennen heitä, jotka ovat poisnukkuneet.”* (1Tess.4:15). Me huomaamme, että tässä ei ole kyse jostakin eri tuleuksesta, vaan Kristuksen luvattusta takaisinpaluusta.

Myös William Branhamille tuli Kristuksen luvattu takaisinpaluu pääaiheeksi: Yksistään sinettien avaamisesta lähtien maaliskuussa 1963 hän on puhunut „Morsiamesta” 870 kertaa. Ainoastaan valmistetun

morsiamen on taivaallinen Ylkä noutava kotiin takaisintulemuksessaan. Profeetallinen palvelustehtävähän meidän ajassamme oli, kutsua ulos jumalallisen Sanoman kautta totiset uskovat kaikista uskonnollisista sekoituksista ja valmistaa heidät Kristuksen toiseen tulemukseen mennessä. Seurakunnalle tuodaan esiin nyt Jumalan koko neuvopäätös, niin että se tuodaan alkuperäiseen tilaansa takaisin ja on oleva lopussa jälleen niin, kuin alkuseurakunta oli alussa.

„Maranatha!” tuli kaipauksen huudoksi totisten uskovien keskuudessa, jotka odottivat Kristuksen takaisinpaluuta. Maranatha on aramealainen, yhteenliitetty sanakäsite: Mar = Herra, ana = meidän; tha = tule: „Meidän Herramme, tule!”

Paavali hyvästelee 1. Korinttolaiskirjeessä, viimeisessä luvussa sanoilla: „*Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maranatha! Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.*” (jakeet 21-23).

On olemassa ihmisiä, jotka rakastavat Herraa Jeesusta, ottavat vastaan Hänen armotarjouksensa ja sen mukana jumalallisen siunauksen: „*Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, nimittäin heille, jotka uskovat hänen nimeensä...*” (Joh.1:12), ja on olemassa ihmisiä, jotka hylkäävät sen ja jäävät kirouksen alle. Jokainen ratkaisee itsensä puolesta, ottaako hän täytetyn lunastuksen vastaan. Jumala halusi, että kaikki tulevat pelastetuiksi ja pääsevät Totuuden tuntoon (1Tim.2:4), kuitenkin vain hän, joka tunnistaa itsensä kadotetuksi ja huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu (Room.10:13). „*Hänestä kaikki profetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta*” (Apt.10:43)

Gal. 1:6-9 mukaisesti myös kaikki ne ovat kirouksen alla, jotka saarnaavat jotakin muuta evankeliumia kuin sitä, mitä apostolit ovat julistaneet. Apostoli Paavalin sanat iskevät kuin salama ja ovat kuin Kaikkivaltiaan ukkosenisku: „*Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.* (Jae 8). Tämän tuomion alle täytyy kaikkien kristillisten kirkkojen, uskonyhteisöjen, tunnustusten ja jokaisen yksittäisen julistajan asettua.

Niiden keskuudessa, jotka nyt kuulevat uloskutsumisen ja ennalleen-asettamisen Sanoman Mal.4:5-6 mukaisesti luvatus palvelustehtävän kautta — Herran itsensä vahvistama Matt.17:11:ssä ja Mark.9:12:ssa — , on kuten jokaisessa herätyksessä kutsuttuja ja valittuja (Matt.20:16). Hetken kutsu kuuluu: *Katso, Ylkä tulee, valmistautukaa vastaan-ottamaan Hänet!*” Kaikki neitsyet kuulevat sen, heräävät ja kaikki

laittavat lamppunsa kuntoon. Kuitenkin on olemassa viisaat ja tyhmät. Viisaat ovat valitut, heillä on Hengen öljy, Hengen täyteys maallisissa astioissaan (2Kor.4:7), ja jokainen Jumalan Sana on heille elämän leipää (Matt.4:4).

1.Kun.17:14:ssä me löydämme ihanan vertauskuvan Elian ajalta tämän hetkisellemme ajalle: „*Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: › Jauhot eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle.*” Luvattu hengellinen myöhäissade on tuleva, kuten kevätsade tuli (Jes.44:3; Sak.10:1; Apt.2:14-21; Jaak.5:7 mm.), eikä hengellistä ruokaa ole puuttuva (1Tim.4:6). Lunastetut sanovat Lunastajan kanssa: „*Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa.*” (Joh.3:34).

Hän, joka todella antaa Jumalan Hengen johtaa itseään (Joh.16:13; Room.8:14), elää täysin normaalia elämää kaikilla alueilla, mutta ottaa valmistumisen vakavasti ja tulee osalliseksi luvatuista pelastuksen omistamisesta ja lopuksi tulee sinetöidyksi luvatuilla Pyhällä Hengellä (Ef.1:11-14; Gal.3:14). Yljän saapuessa he ovat oleva valmiina Häneen luottaneena Sanamorsiamena (2Kor.11:) ja ovat menevä hääaterialle (Matt.25:10).

Lamput, siis valo, on myös tyhmillä neitsyillä. Mutta he lyövät laimin valmistumisensa; he uskovat myös ihmisten tyhmät tulkinnat, kun taas viisaat uskovat vain sen, mitä Sanassa todella on kirjoitettu. Vain se, mikä todella on Raamatussa kirjoitettu, on raamatullista. Ja jokainen oppi on perustettava kahdelle, kolmelle tai jopa useammalle Raamatun paikalle.

Viisailla on Hengen täyteys, joka tulee esiin täydellisen Jumalan rakkauden kautta: rakkaus Häneen, Hänen Sanaansa ja toinen toisiinsa. Heihin pätee tietenkin täysin: „*...ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi!*” Toinen on tämä: „*Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.*” Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä.” (Mark.12:30-31). Molemmat kuuluvat yhteen: Hän, joka todella rakastaa Jumalaa, rakastaa myös veljeään, jopa itsensä uhraamiseen asti.

Jeesuksen lempiopetuslapsi oli kuullut, mitä Herra sanoi vastustajilleen: „*›Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte minua...*” (Joh.8:42).

Opetuslapsilleen Mestari sanoi: „*Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut — että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.*” (Joh.13:34-35) ja:

„*Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne.*” (Joh.15:17). Painotus on tällä: „*...niin kuin minä olen teitä rakastanut...*” — samoin.

Apostoli Johannes kuvaa Jumalan rakkauden meille ja keskenään eletyn veljesrakkauden: „*Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljillemme edestä.*” (1Joh.3:16).

Totinen, eletty jumalallinen rakkaus on ainoa „tuntomerkki”, että me olemme Hänen todellisia opetuslapsiaan. Rakkaus ei milloinkaan erota, ei myöskään raskaimmissa koettelemuksissa; rakkaus sovittaa ja yhdistää kaikissa olosuhteissa, se on täydellisyyden side (Kol.3:14). Tietääksemme, miten on todella itse kunkin kohdalla henkilökohtaisesti, meidän täytyy katsoa Sanan peiliin (Jaak.1:19-27). Hän, joka katsoo peiliin, näkee joka kerta vain itsensä, ei milloinkaan ketään toista.

1Kor. 13:ssa meille kuvataan Jumalan rakkaus laajasti. Myös vaikka tietäisimme kaikki salaisuudet, osaisimme puhua ihmisten ja enkelien kielillä, vieläpä olisi profetian lahja ja kaikki usko, niin ei se meitä mitään hyödyttäisi, ellei meillä olisi rakkautta. Todeksi eletty rakkaus tulee esiin, niin kuin on kirjoitettu: „Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttyädy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa...” (1Kor.13:4-8). Jokainen mainittu ominaisuus pätee valittujen elämään. Tämän täytyy olla minun, meidän todeksi elettyä elämäämme. Silloin ei vihollinen voi syyttää meitä yhdestäkään näistä kohdista, sillä tämä pätee: „*...nyt en elä enää minä, vaan Kristus elää minussa...*” (Gal. 2:20) — elää elämäänsä meidän kauttamme. Kaikki on päättyvä, myös hengenlahjat, mutta Jumalan rakkaus pysyy iankaikkisesti (jae 8).

Jumala on rakkaus; Hän on paljastanut itsensä meille rakkaudessaan Jeesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme ja Lunastajassamme: „*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut...*” (Joh.3:16). Jumalan rakkaus vuodatetaan Hengellä täyttymisen kautta meidän sydämiimme (Room.5:5) ja tulee julki meissä Hengen hedelminä (Gal.5:22-24).Siten kaikki uudestisyntyneet kastetaan sisään jäseninä Kristuksen ruumiiseen, se tarkoittaa Hänen seurakuntaansa (1Kor.12:12-31). Ensimmäisessä lähetykskirjeessä Herra esittää moitteen, että uskovat olivat jo pian langenneet ensimmäisestä rakkaudesta (Ilm.2:4). Nyt lopussa meidän täytyy palata takaisin ensimmäiseen rakkauteen. Niin kuin sulhanen tekee morsiamelleen rakkauden tarjouksensa, ja morsiamen täytyy ottaa se vastaan tullakseen todella hänen vaimokseen, niin täytyy jokaisen, joka haluaisi kuulua morsiusseurakuntaan, ottaa vastaan taivaallisen

Yljän rakkauden tarjous, ollakseen häissä läsnä ja kaikenpäätävällä hää-aterialla mukana (Ilm.19:7-9).

Jakeessa 7 on kirjoitettu: „...sillä Karitsan hääit ovat tulleet...” Jakeessa 9 me luemme: „Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hää-aterialle!” Hääit ja hääateria kuuluvat yhteen. Niin, ja sitten seuraa vahvistaminen: „Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat.” Siihen me sanomme koko sydämeistämme aamenen.

Lunastettujen täydellistyttäminen on tapahtuva Jumalan rakkaudessa valtavan hengenvaikutuksen kautta niin kuin alussa, ja kaikkien kanssa, „jotka ovat Hänen ilmestymistään rakastaneet” (2Tim.4:8). Vain he ovat täytetyt kaipauksella miellyttää taivaallista Ylkää ja huudahtavat koko sydämeistään: „Maranatha – meidän Herramme, tule!”

Jokainen tutkikoon itseensä

„Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on. Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas.” (1Joh.3:2-3). Niin, kun tämä ilmestyminen tapahtuu! Sitä me odotamme. Kuitenkin vain jos Kristus on tuleva ilmi meidän elämässämme, olemme mekin ilmestyvä Hänen kanssaan kirkkaudessa. (Kol.3:1-4).

Me olemme tulleet koko pelastushistorian tärkeimpään ajanjaksoon ja saamme armosta olla osalliset siihen, mitä Jumala parhaillaan tekee. Meidän pyrkimyksemme on jokaisessa kohdassa uskoa, elää ja opettaa niin, kuin Kirjoitukset sanovat. Me otamme vakavasti kehoituksen: „Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta niin kuin paula...” (Luuk.21:34-35).

Hyvin tärkeitä ovat meille henkilökohtaiset kehoitukset: „Pitäkää itsestänne vaari...” (Luuk.17:3-4) ja: „Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa...” (Hebr.12:14). Kaikki täytyy olla asetettu järjestykseen uskovien keskuudessa anteeksiannon ja sovituksen kautta (Kol.3:12-17).

Vain hän, joka on kokenut aidon kääntymyksen ja uudistumisen, ja ne raamatullisen mallin mukaisesti: „...pelasti hän meidät, ei vanhurskautensa tekemienne tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta,” (Tiit.3:5) – vain hän voi sanoa: „Nyt en elä enää minä, vaan Kristus elää”

minussa!” Vasta kun me olemme riisuneet pois päältäimme vanhan ihmisen, oman „minä haluan”, me voimme sielun syvimässä sisimmässä pukea päällemme uuden ihmisen – „niin kuin Sinä haluat” (Ef.2:22-29). Meidän Lunastajamme on liharuumiissaan elänyt meille esikuvana uutta jumalallista elämää: „Ei, niin kuin minä haluan, vaan niin kuin Sinä haluat! – Älköön minun, vaan Sinun tahtosi tapahtukoon!” (Mark. 14:36). Kyllä, Hän on kärsinyt, on ottanut kaiken syyn, jokaisen rikkomuksen päällensä, asettaakseen meidät kasvojensa eteen pyhinä, nuhteettomina, moitteettomina (Kol.1:22; Ef.5:27).

Ei riitä, että puhutaan tai kirjoitetaan morsiusseurakunnasta ja ylöstempauksesta, ellei pyhällä vakavuudella sanota se, mikä sulkee pois jokaisen Jumalan valtakunnasta ja ylöstempauksesta. Jo Israelille Herra on sanonut: „*Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja, sillä koko maa on minun. Ja te olette minulle pappisvalta ja pyhä kansa.*” (2Moos.19:5-6). Uudessa Testamentissa Jeesuksen lempiopetuslapsi kirjoittaa: „*Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen...*” (Ilm.1:6; 5:9-10)

Hän, joka lukee Pyhiä Kirjoituksia tarkkaavaisesti, joko Vanhaa tai Uutta Testamenttia, on toteava, että pyhitys on mahdollinen ainoastaan silloin, kun me elämme Jumalan Sanan kuuliaisesti todeksi kaikilla alueilla. Jeesus Kristus, meidän Herramme, on lunastanut ja vapauttanut meidät kaikista synneistä, kaikesta laittomuudesta, jokaisesta kirouksesta. Lunastetut eivät puhu „vapaasta armosta”, vaan ovat Sanan tekijöitä. He noudattavat perusteellisesti kaikkea, mitä Herra on Sanassaan käskenyt. „*Niin kuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. Sillä kirjoitettu on: »Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä«.*” (1Piet.1:14-16).

Jumala vaatii järjestystä ja pyhyttä seurakunnassaan. Epäusko ja tottelemattomuus eivät ehdottomasti voi kestää Hänen edessään (Hebr.3:18-19). Se oli erityisesti Paavali, joka monissa kirjeissään on viitannut siihen, mitkä asiat sulkevat jokaisen Jumalan valtakunnan ulkopuolelle. Kerran hän luettelee jopa 15 „lihan tekoa” nimittäin haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, mustasukkaisuus, juomingit, mässäilyt. Mutta ennen tuota hän selvästi sanoo, että jokainen, joka vaeltaa Hengessä, „... *niin ette lihan himoa täytyä.*” (Gal.5:16-21). Aivan

varmasti ei ketään, joka on tuleva ylöstemmatuksi, löydetä tuollaisista teoista. Kannattaa katsoa Sanan peiliin ja vielä kerran lukea tuollaiset paikat.

Jokainen totinen uskovainen, joka kuuluu Karitsan morsiameen, mies tai nainen, poika tai tyttö, puhdistaa itsensä, samoin kuin Hän on puhdas. Niin ei ole kenenkään uskovaisen miehen kohdalla, ei kenenkään uskovaisen naisen kohdalla eikä edes uskovilla lapsilla vähäisintäkään vastustusta Jumalan Sanaa kohtaan.

„Vaimot, olkaa miehille alamaiset, niin kuin sopii Herrassa.

„Miehet, rakastakaa vaimojanne, älkääkä olko heitä kohtaan katkerat.

„Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista Herrassa.” (Kol.3:18-20).

Hän, joka kuuluu esikoisten seurakuntaan, joka on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu ja Hänen kanssaan Hänen ylösnousemusvoimansa kautta päässyt sisään uuteen elämään, antaa puhutella itseään Jumalan Sanan kautta ja korjata itsensä.

Jumala on asettanut seurakunnan rakentumiseksi palvelustehtävät, „... *tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön...*” (Ef.4:11-16). Kun me luemme 1Kor.12:4-11, me toteamme, että yhdeksän hengenlahjaa samoin palvelevat sitä varten. Jakeesta 12 jakeeseen 26 painotetaan ehdotonta jäsenien ykseyttä Kristuksen ruumiissa, ja jakeissa 27 jakeeseen 31 asti vielä kerran seurakunta nostetaan esiin Kristuksen ruumiina, jonne Jumala itse on asettanut apostolit, profeetat, opettajat jne.. Hän, joka ei sitä kunnioita, on hengellisesti sokea, pilkkaaja, halveksija (4Moos.16:30; Apt.13:41), ja hän, joka irtautuu seurakunnasta, joutuu väärän vaikutuksen alle, hänelle Henki ei enää voi puhua, hän menee omia teitään. Herrahan ei vaella lampunjalkojen ulkopuolella (Ilm.2:1). Kuinka voivat uskovat, jotka väittävät seuraavansa Sanomaa, mutta joilla ei ole mitään yhteyttä keskenään, jotka eivät laula yhtään laulua yhdessä, eivätkä vietä yhdessä ehtoollista, ylipäänsä ajatella kuuluvansa morsiameen, voittajajoukkoon ja saavansa viettää yhdessä hääateriaa taivaassa ja laulaa Karitsan virttä?

Jo täällä tulee julki, kuulummeko me totiseen Jeesuksen Kristuksen seurakuntaan vai olemmeko vain joku uskonnollinen yhteisö. Täytyy vielä tulla lisäksi sanotuksi, että tähän päivään mennessä ei ole vielä yhtäkään jakautumista tullut jonkun palvelustehtävän kautta, jonka Jumala itse on asettanut, sillä kaikki Jumalan määräämät palvelustehtävät palvelevat seurakunnan rakentumiseksi, ei sen tuhoamiseksi. Myöskään ei ole vielä milloinkaan joku totinen oppi aiheuttanut jakautumista. Vain itsenimitetyt saarnaajat kantavat omien tulkintojensa

kautta esiin vääriä oppeja, jotka tuovat jakautumisia. „*Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka olette saaneet; vetäytykää pois heistä.*” (Room.16:17).

Ei yksikään, joka kuuluu Karitsan morsiameen, ole halveksiva Sanaa eikä liiton verta, vaan näkee vaivaa totellakseen koko Sanaa ja elääkseen sen mukaisesti. Morsian kuulee nyt viimeisen Sanoman, joka edeltää Kristuksen toista tulemistä, ja kokee uloskutsumisensa, erottumisensa ja valmistumisensa, ollakseen lopussa täydellisessä sopusoinnussa Yljän kanssa – ei yhdessäkään kohdassa Sanan ulkopuolella, eikä yhdessäkään kohdassa tottelematon. Häntä varten ei ole olemassa ainoatakaan kompromissia eikä sekoitusta! Hänen absoluuttinsa on jokainen Jumalan Sana Vanhassa ja Uudessa Testamentissa.

Ei yksikään valittu ole rikkova ensimmäistä käskyä, eikä hänellä ole muita jumalia, eikä kukaan ole tekevä YHDESTÄ JUMALASTA ELOHIM/ JAHWESTA kolmea iankaikkista, kolmea kaikkivaltiasta, kolmea kaikkietävää, ei kukaan tee itselleen minkäänlaista symbolia, jotakin kuvaa, ei kukaan ole katsova ylös krusifiksiin (5Moos.27:15), vaan on palvova Jumalaa vain ja ainoastaan Hengessä ja Totuudessa Jeesuksen Kristuksen Nimessä (Joh.4:24).

Ei kukaan valittu käytä väärin Herran Jumalan JAHWEN tai JASCHUA/JEESUKSEN liitonimeä. Ei kukaan tapa niin kuin Kain, ei myöskään kukaan suorita mainemurhaa tai harjoita panettelua. Ei kukaan todella lunastettu elä kymmenen käskyn rikkomuksissa tai niin kuin ne luetellaan erityisesti 3Moos. 20:ssä ja 5Moos. 27:15-26:ssa. Valittujen keskuudessa ei ole myöskään mitään samaa sukupuolta olevia pareja, ei miesten eikä naisten kohdalla (Room.1:24-32). Kaikkia alueita varten Jumala itse on määrännyt kaiken ja lahjoittaa meille sisäisen voiman elää kuuliaisuudessa sen mukaan, niin että me voimme kunnioittaa jumalallista järjestystä hengellisellä ja maallisella alueella täydessä laajuudessa.

Tuntomerkki

„Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta.” „Sillä tämä on sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toisiamme...”. Tämä Sana sanoo selvästi, mistä ovat Jumalan lapset ja pahalaisen lapset tunnistettavissa (Matt.13:38), nimittäin erityisesti veljesrakkaudesta. Myös me olemme kuulleet alkuperäissanoman, joka oli alusta asti. Mihin

Sana asettaa meidät paikoilleen? Sanansaattaja oli jo elinaikanaan kerran asetettuna paratiisiin ja kuuli siellä kaiken läpituunkevat sanat: „Only perfect love will enter here!” – „Vain täydellinen rakkaus pääsee tänne sisään!”

Niin, se on hyvin vakavaa: „*Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi*” (1Joh.3:9-15). „*Joka vihaa veljeänsä*”, asetetaan murhaajan vertaiseksi; se menee takaisinpäin aina Kainiin asti (1Moos.4). Viha on rakkauden vastakohta; viha torjuu luotaan, rakkaus ottaa vastaan. Niin, Herra puhuu vielä läpituunkevammin: „*Jos joku sanoo: »Minä rakastan Jumalaa«, mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt.*” (1Joh.4:20). Tuollaiset ilmaukset menevät valituille sydämeen, ja he tutkivat itseään. Kaikki toiset eivät tunne lainkaan olevansa puhuteltuja. He ovat edelleenkin rakastava Kainin lailla (1Joh.3:12). Kain ja Abel olivat samassa kohdussa – niin kuin Eesau ja Jaakob: toinen otettiin vastaan, toinen hyljättiin. Ylöstempauksen tapahtuessa kaksi on oleva yhdellä vuoteella; toinen otetaan, toinen jätetään. (Luuk.17:34).

Eesau ja Jaakobin myötä Jumala on johtanut meidän silmiemme eteen sen, mitä vastaanottaminen ja hylkääminen, mitä rakkaus ja viha Hänen näkökulmastaan merkitsevät. „*Ennustus, Herran sana Israelille, Malakian kautta. »Minä olen teitä rakastanut«, sanoo Herra. Mutta te sanotte: »Missä sinä olet osoittanut rakkautesi meihin?» »Eikö Eesau ollut Jaakobin veli«, sanoo Herra, »ja Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin; ... <»*” (Mal.1:1-3; Room.9:13).

Jaakobille oli kyse esikoisoikeudesta, jolla Jumalan siunaus lepäsi alusta asti (1Moos.25:29-34). Eesaulle se ei merkinnyt mitään, mutta Jaakob halusi sen mihin hintaan hyvänsä. Jumala on rakkaus. Hänen vihansa Eesauta kohtaan johtui hylkäämisestä. Hän itse on sanonut: „*Jaakobia minä olen rakastanut – olen vastaanottanut, Eesauta olen vihannut – olen hyljännyt.*” Ensin Eesau on hyljännyt Jumalan, kun hän ei ole pitänyt minkään arvoisena esikoisoikeutta. Sen jälkeen hän alkoi vainota Jaakobia. Niin se on vielä tänä päivänä: joka on luopunut esikoisoikeudesta tai ei ole vielä saanut sitä, hän vainoaa sitä, joka armosta on sen saanut; ei milloinkaan päinvastoin.

Ei Jumala toimi mielivaltaisesti, mutta ei Hän myöskään pakota kenellekään esikoisoikeussiunaustaan, joka meillä on vain Jeesuksessa Kristuksessa, Esikoisessa monien veljien joukossa (Room.8:28-30). Jaakob paini Jumalan kanssa ja huudahti: „*En päästä sinua, ellet siunaa*

minua!” (1Moos.32:22-32). Petkuttajasta tuli *Israel* –Jumalan taistelija. Joka on Jumalasta syntynyt, hänellä on esikoisoikeus ja on Kristuksessa uusi luomus (2Kor.5:17)

Ikuisesti pysyy totena: joka on Jumalasta syntynyt, hän uskoo Jumalaa ja Hänen Sanansa, eikä voi tehdä syntiä epäuskon kautta, „...*koska on Jumalasta syntynyt*” (1Joh.3:9). Epäuskon perisynti ja siihen yhdistetty tottelemattomuus on kerta kaikkiaan poistettu totisen uskon ja kuuliaisuuden kautta. Aabraham uskoi (1Moos.15:6) ja Aabraham totteli Jumalaa (1Moos.22:16); aivan samoin uskoo ja tottelee nyt Aabrahamin siemen Jumalaa (Gal.3:6-20; Jaak.2:21-26). Niin varmasti kuin käärmeen pää on tallattu (1Moos.3:15) ja meidän uskomme on tullut voitoksi, joka on voittanut maailman (1Joh.5:4), niin varmasti me olemme saaneet uudestisyntymisen kautta jumalallisen luonteen, Jeesuksen Kristuksen olemuksen ja „...*Hänen siemenensä pysyy meissä.*”

Mikä on jumalallinen siemen? Siemen on Jumalan Sana, jossa on elämäniitu (Luuk.8:11). Totiset Jumalan lapset pysyvät Sanassa, hyvään maahan kylvetty Sana nousee esiin (Mark.4:26-29), kantaa hedelmää ja pysyy heissä (Joh.15:5-7). „*Tahtonsa mukaan hän synnytti/siitti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset*” (Jaak.1:18). Kirjoitettu Sana on tullut paljastetuksi Sanaksi (Room.10:16-17), jonka kautta me uudestisyntymme elävään toivoon (1Piet.1:3+23). „*Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut.* (1Joh.2:5) ja: „*Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä*” (1Joh.4:12) – pysyy meissä aina täydellistytämiseen asti! Amen.

Oi, kuinka syvälle tunkeutuvat tuollaiset sanat meidän sydämeemme! Vain Jumalan rakkaudessa tulevat kaikki morsiusseurakuntaan kuuluvat kokemaan täydellistytämisenä, sillä niin kuin profeetalle meidän ajasamme sanottiin, vain täydellinen rakkaus menee sinne sisään.

Jumalallinen Sanoma – evankelinen, opetuksellinen ja profeetallinen osa – samoin kuin pelastuskokemukset ovat tänä päivänä samat kuin apostolien aikana. Ensimmäisen ja viimeisen saarnan, ensimmäisen ja viimeisen kasteen täytyy pitää yhtä (Apt.2:37-42). „*Yksi Herra, yksi usko, yksi kaste*” (Ef.4). Pääkäsky pysyy tunnistustuntemerkkinä kaikkia Jumalan lapsia varten tekoina todeksi eletyssä rakkaudessa, että Jumala pysyvästi asuu meissä. Kaikki muu voi olla tyhjiä väitteitä, uskonnollista kuvittelua ja itsepetosta. Yhä on olemassa molemmat kaksi: teoria ja todellisuus. On esimerkiksi olemassa oppi kääntymyksestä ja uudestisyntymisestä ja on olemassa kääntymyksen ja uudestisyntymisen

henkilökohtaiseksi valmistettu pelastuskokemus. Todella uudestisyntyneellä Jumalan lapsella on oleva Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, elämä ja olemus, ja hän on kantava Hengen hedelmiä.

Kun Ihmisenpoika ilmestyy ja kun Hän tulee

Matt. 24:ssä, Mark. 13:ssa, Luuk. 17:ssä ja Luuk. 21:ssä meille sanotaan, mitä kaikkea lopunajan ajanjaksossa tapahtuu, kun Ihmisenpoika *paljastaa itsensä*, ja meille myös tarkkaan sanotaan, mitä tapahtuu, kun Hän *tulee*. Hän on paljastanut itsensä meidän ajassamme samalla tavalla kuin aikanaan, palvelustehtävänsä vuosien aikana, kun Hän vaelsi maan päällä. Hän on kumartunut alas pilvi- ja tulipatsaassa, on löytänyt astian, jonka kautta Hän on voinut paljastaa itsensä profeetallisen palvelustehtävän vuosien aikana samana Ihmisenpoikana.

7. toukokuuta 1946 on taivaallinen sanansaattaja sanonut veli Branhamille tarkasti sen, mitä hänen palvelustehtävässään tapahtuisi. Sama profeetallinen Messiaan merkki Ihmisenpoikana (Joh.1; Joh.4; Joh.5:19 mm.), kuin se tuohon aikaan tapahtui juutalaisten ja samarialaisten edessä, on tapahtunut meidän ajassamme kansakunnista olevassa seurakunnassa. Siitä veli Branham on puhunut ennen jokaista sairaitten puolesta rukoilemisjumalanpalvelusta. Niin, hän on verrannut sitä sen kanssa, mitä Sodomian aikaan tapahtui, kun Herra vieraili Aabrahamin luona (1Moos. 18). Sen voi lukea hänen saarnoistaan kaikkine yksityiskohtineen. Minä itse sain sen kokea vuosina 1955-1965 silminnäkijä- ja korvinkuulijatodistajana.

Mutta Jeesuksen *takaisinpaluu* on tapahtuva yhtäkkiä kuten Hänen taivaaseenastumisensa, ja niin kuin Hän itse on sen sanonut, nimittäin: „*Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisenpojan tulemus.*” (Matt.24:25). „*...yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja meidät muutetaan.*” (1Kor.15:52).

Yli 100 profetiaan Vanhassa Testamentissa, jotka täytyivät Kristuksen ensimmäisessä tulemuksessa, kuuluu myös Ps.47:4: „*Jumala on astunut ylös riemunhuudon raikuessa, Herra pasunain pauhatessa.*” Voittajana ylösnoussut Herra on ruumiillisena mennyt pilvessä ylös taivaaseen riemuhuudolla pasunain raikuessa, ja täytyi Sana: „*Nostakaa päänne, te portit, nostakaa päänne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle! Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Herra, väkevä ja voimallinen sankari, Herra, sankari sodassa.*” (Ps.24:7-8). Tuolloin on

Herra ottanut ylös kirkkauteen vanhatestamentilliset pyhät — kaikki, jotka ovat nousseet ylös kuolleista yhdessä Hänen kanssaan (Matt.27: 50-54). Sama ylösnoussut Herra on tuleva Apt.1:9-11 mukaisesti takaisin samalla tavalla, kuin Hän on mennyt ylös taivaaseen (Luuk.24:51).

Saman sanan „shout”, joka on kirjoitettu englantilaisessa Raamatussa Ps.47:6:ssa sanaa „riemuhuutoa” varten, me löydämme 1Tess.4:16:ssa, kun Herra itse tulee alas taivaasta „herätys-”, „voittohuudon” kera. Niin kuin Lasaruksen kuolleistaherättämisessä, missä sanotaan: „*Ja sen sanottuansa hän huusi suurella äänellä: ›Lasarus, tule ulos!‹*” (Joh.11:43), silloin on kyse ensin poisnukkuneiden ylösnousemuksesta. 1Tess.4:13-18 mukaisesti Hän on tuleva takaisin ruumiillisesti voittohuudon kera arkkienkelin äänen kuuluessa pasuunain pauhatessa. Kun Hänen kova, käskävä äänensä raikuu, ovat Herrassa poisnukkuneet ensin ylösnouseva katoamattomuuteen ja sitten Herrassa elävät muutetaan kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen.

Lunastajan voitto on myös lunastettujen voitto. Hänen ylösnousemuksensa on takuu meidän ylösnousemuksellemme. Hänen ruumiinsa muuttuminen kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen ja Hänen taivaaseen astumisensa — kaikki tapahtui Hänen kanssaan ja on tapahtuva meille. Apostoli Paavali kirjoittaa siitä: „*Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutua katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen .Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ›Kuolema on nielty voitossa!‹*” (1Kor.15:53-55).

Ylöstempaus on oleva ehdoton, lopullinen riemuvoitto, täytetyn lunastustyön kruunaus, johon kaikilla Karitsan morsiameen kuuluvilla on osallisuus. Se on oleva täydellistetty jumalallinen todellisuus, ja me tulemme olemaan Herran luona aina ja iankaikkisesti (1Tess.4:17). Lupaus Joh.14:1-3:sta: „*...Minä tulen jälleen ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen*” on silloin täyttynyt. Lupauksen lapset (Gal.4:28) uskovat kaikki Jumalan lupaukset, jotka meidän kauttamme ovat kyllä ja amen (2Kor.1:20-22).

Silloin on vallitseva suuri riemu, niin kuin Pietari kirjoittaa: „*...että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita*” (1Piet.4:13).

„Ja minä kuulin ikään kuin kansan paljouden äänen ja ikään kuin paljojen vetten pauhinan ja ikään kuin suuren ukkosenjylinän sanovan: ›Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias on ottanut hallituksen! Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä

valmistanut” (Ilm.19:6-7). Kaikki on oleva täydellistettyä todellisuutta! Joka todella on siitetty Sanasiemenestä ja Hengen kautta, joka on Jumalasta syntynyt, hän uskoo kaiken tarkkaan niin, kuin Kirjoitukset sen sanovat. Kiitos olkoon Jumalalle, että me osaamme asettaa oikein paikoilleen ja vielä raamatullisesti molemmat, nimittäin „kun Hän paljastaa itsensä” ja „mitä tapahtuu, kun Hän tulee”! Hän on lahjoittanut armon sitä varten, ja me olemme täysin ja kokonaan kunnioittaneet „...ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä” (2Piet.1:20). Jokainen omavaltainen tulkinta on valhe, pilkkaa.

Hän, joka opettaa, että Sinettien avaamisesta lähtien armoistuin on tullut tuomioistuimeksi, ja Herra astuu alas tai on tullut, ja kaikki, jotka sen uskovat, ovat joutuneet kauhistuttavan harhan uhriksi. Vielä on armonaika, vielä veri puhuu meidän puolestamme (Kol.1:14; Hebr.9:14), vielä me Hänen lähettiläinään kutsumme: „*Antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa!*” (2Kor.5:14-20); vielä syntisiä pelastetaan. Vielä Hän vaatii itselleen omiaan, kaikkia, jotka ovat määrättyt iankaikkiseen elämään (Apt.13:48)! Sanoma, joka yhä vielä edeltää Kristuksen toista tulemusta, sulkee sisäänsä täyden pelastuksen.

Kaiken, minkä sanansaattaja sanoi, täytyy asettaa oikein paikalleen Raamattuun. Kirjoitettu Sana, johon veli Branham yhä uudelleen vetosi absoluuttinaan, on ainoa absoluutti, joka meillä on. Hän, joka ei vie paikoilleen Raamattuun sitä, mitä hän sanoi, tulkitsee väärin hänen lainauksiaan ja johtaa ihmiset harhaan. Siitä johtuen ovat syntyneet erilaiset ryhmät lopunajansanoman sisällä. Mutta missä on harhaoppi, siellä ei voi Jumala olla, sillä Jumala on ehdoton Totinen: „...*tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä*”(1Joh.5:20). Jumalanpalvelus ja palvonta ovat turhia, kun ihmisopeja kannetaan esiin (Matt.15:8-9; Mark.7:6-7). Totinen Jumala ei voi lainkaan kuulla siinä tapauksessa. Totinen palvonta on pyhä pakko: „*Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, heidän täytyy rukoilla Häntä hengessä ja totuudessa*” (Joh.4:24).

Jumalan mielisuusio ennen ylöstempausta

„*Uskon kautta otettiin Eenok pois, näkemättä kuolemaa, eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois*». Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että Hän oli otollinen Jumalalle. (Hebr.11:5).

Eenokilla, seitsemäs Aadamista, oli Jumalan mielisuosio ja yhtäkkiä hänet temmattiin ylös. Niin täytyy myös olla kaikilla, jotka nyt elävät ja tulevat ylöstemmätuiksi näkemättä kuolemaa, Jumalan mielisuosio. Vanhassa Testamentissa oli uhrit synnille (2Moos.29 mm.) ja sitten myös uhrit, tulla otolliseksi Jumalalle uhraamisessa ja uutislyhteiden heiluttamisessa: „*Ja hän toimittakoon sen lyhteen heilutuksen Herran edessä, että hänen mielisuosionsa tulisi teidän osaksenne; sapatin jälkeisenä päivänä pappi toimittakoon sen heilutuksen*” (3Moos.23:11). Uutislyhde heilutettiin Herran edessä, Jumalan kansan Herralle otolliseksi saattamiseksi: ensin vehnä, sitten uutislyhde ja sitten uutisleipä. (3Moos.23:19-25).

Kaikki valitut olivat Jeesuksessa Kristuksessa ennaltamäärätyt (Ef.1: 3-5). Hän oli vehnänyjvä, joka putosi maahan ja kuoli ja toi esiin runsaan hedelmän (Joh.12:24), ja lunastetut tulevat olemaan täydellistyttämisessä talteen korjattu vehnä: „*Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa vehnänsä aittaan, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulesa*” (Matt.3:12).

Meidän Lunastajastamme on kirjoitettu jo Vanhassa Testamentissa silmäyksellä pelastustapahtumaan: „*Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, minun valittuni, johon minun sieluni mielistyi. Minä olen pannut Henkeni häneen, hän levittää kansakuntiin oikeuden*” (Jes.42:1)

Sen jälkeen kun Hän oli tullut Johanneksen kastamaksi ja nousi vedestä, Jumalan Henki tuli alas Hänen päällensä: „*Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: ›Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.‹*” (Matt.3:17;Mark.1:11). Ennen vesikastetta Poika oli sanonut: „*...sillä näin meidän kuuluu täyttää kaikki vanhurskaus...*” Tämä meidän on tässä hyvin tärkeä. Me olemme kaikki Jumalan poikina ja tyttärinä vedetyt mukaan. Vesikasteessa uskovat tunnustavat kuuluvansa Lunastajalleen; Hengen kasteessa Hän tunnustaa kuuluvansa lunastetuille.

Jeesuksen kirkastamisessa vuorella tapahtui seuraavaa: „*Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: ›Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä!‹*” (Matt.17:5). „*...kuulkaa häntä!*” Totisella Jumalan siemenellä, joka kaikissa Jumalan pojissa ja tyttäriissä tulee julki, on Jumalan mielisuosio, ja se kuulee Häntä.

Koko morsian on täydellisesti lunastettu ja on tuotu esiin moitteettomana, Jumalalle otollisena. Niin kuin Jumalan mielisuosio lepäsi Lunastajan yllä Hänen ihmiseksitulemisessaan, niin täytyy nyt tulla julki, että Hänen mielisuosionsa lepää myös Hänen lunastetun omaisuusseura-

kuntansa yllä, joka on saanut osallisuuden jumalalliseen luontoon (1Piet.1:4).

Apostoli kehoittaa meitä: „Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä” (Room.12:2).

„...sillä kaikkinaisen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä – ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle;” (Ef.5:9-10).

Apostolin vakuuttuneisuus ja myös minun vakuuttuneisuuteni on, että nimittäin kaikki valitut, jotka nyt kuulevat Jumalan Sanan ja uskovat, tulevat Jumalalle otollisiksi: „Veljeni, minä kyllä olen varma teistä, että te jo ilmankin olette täynnä hyvyyttä ja kaikkinaista tietoa, niin että myös kykenette neuvomaan toinen toistanne. Kuitenkin olen paikka paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistuttaakseni teille näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on minulle antanut sitä varten, että minä olisin Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanain keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri” (Room.15:14-16). Tämä on oleva lopputulos myös nyt armonajan lopussa. Niin varmasti kuin Jumala lähetti sanansaattajansa, niin varmasti Sanoma on suorittava sen, mitä varten se lähetettiin. Ja koska se on Sana, joka on lähtenyt Hänen suustansa, se ei ole palaava tyhjänä takaisin Hänen tykönsä, vaan on suorittava kaiken, minkä Jumala on aikonut tehdä (Jes.55). Amen.

Tärkein ajanjakso seurakunnalle Morsian-aikakausi

Me näemme, että raamatullinen profetia toteutuu kaikilla alueilla. On todella lopunaika ja me teemme hyvin ottaessamme vakavasti sen, mitä meidän Herramme sanoi. „Kun te näette tämän kaiken...” (Matt.24:33; Mark.13:29; Luuk.21:31). Kyllä, me näemme sen, me olemme tunnistanee ajan merkit ja Sanoman ja saamme nostaa päämme, sillä meidän ruumiimme lunastus lähestyy (Fil.3:21).

Meille suunnattuna Hän sanoi: „Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisokaaksenne Ihmisen Pojan edessä!” (Luuk.21:36).

Apostoli Johannes tuo opetuksen ja Herran takaisinpaluun suorassa yhteydessä, kun hän kirjoittaa: „Ja mitä teihin tulee, niin voitelu pysyy teissä, jonka te olette Häneltä saaneet, ettekään te tarvitse mitään muuta”

opetusta; ette, niin kuin Hänen voitellunsa opettaa teille kaiken, niin se on tosi eikä ole mikään valhe; ja niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää Hänessä! Ja juuri nyt, te lapsukaiset, pysykää Hänessä, että me, kun Hän ilmestyy, saamme omata pelottoman luottamuksen eikä meidän täydy Hänen takaisintulemuksessaan häveten perääntyä Hänen edestään” (1Joh.2:20-28; saks. Raam.).

Senjälkeen kun apostoli Johannes on kuvannut kaikista tapahtumista, vieläpä hääateriasta, viimeisestä tuomiosta valkoisen valtaistuimen edessä ja uudesta taivaasta ja maasta, hän painottaa Ilm. 21:ssä vielä kerran, mikä meille tässä ajassa on tärkein, nimittäin että me olemme valmiit ja kuulumme voittajajoukkoon: „Joka voittaa, on tämän perivä, ja Minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva Minun poikani” (21:7).

Sinettien avaamisen kautta on paljastettu kaikki, mikä kuuluu Jumalan pelastusneuvopäätökseen.

Viimeisessä luvussa Johannesta käskettiin: „Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä” (Ilm.22:10). Kyllä, lopullisen täyttymyksen aika on lähellä, hyvin lähellä. Nyt toteutuu: „Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen!” (Jae 11).

Lopussa tapahtuu NÄIN SANOO HERRA kaikille, jotka huutavat: „Meidän Herramme, tule!”: „Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. Minä olen Alfa ja Omega, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu” (Ilm.22:12-13); senjälkeen seuraa autuaaksijulistaminen: „Autuaat ovat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!” (Jae 14).

„Varokaamme siis,...ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle” (Hebr.4:1). Jumala lahjoittakoon sen meille. Amen.

Uskontojen yhdistyminen

Kaikkien protestanttisten kirkkojen ja uskonyhteisöjen yhdistymisellä kirkkojen maailmanliitossa samoin kuin evankelisen ja katolisen kirkon yhdistymisellä on niiden edustajille korkein prioriteetti (etusija). Silmäyksellä juhluvuoteen 2017 uskonpuhdistuksen muistoksi Vatikaani vaatii evankeliselta kirkolta, että se julkisesti ottaa etäisyyttä Lutherin lauseesta, että paavi olisi antikristus. Erityisesti Raamattujulkaisussa vuodelta 1543 Luther on kuvannut paavin vaihtelevasti „loppukristukseksi” ja „antikristukseksi” profeetta Danielin esipuheessa. Sanotaan,

että uskonpuhdistuksen maassa pitäisi korjata entiselleen yhden kirkon ykseys. Jeesuksen Kristuksen seurakuntaa se ei kuitenkaan kosketa: se on jo yhdistynyt Kristuksen, pään, kanssa. *„Isä, Sinä minussa ja Minä heissä, että he pääsevät täydelliseen ykseyteen.”* Jumalan lapset tuntevat vain yhden pyhän Isän ja Hän on taivaassa. He rukoilevat: „Isä meidän, joka olet taivaassa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi ...” Heille pätee se, minkä Lunastaja itse on käsenyt: *„Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, Hän, joka on taivaassa”* (Matt.23:9).

Tämä on maailmanlaajuisen yhdistymisen aika: taloudessa, politiikassa ja uskonnossa. Neljäs, roomalainen maailmanvalta, nousee meidän silmiemme edessä, ja niin kuin on kirjoitettu, se on tallaava jalkoihinsa koko maan (Dan.7:23).

Rauhanprosessi

Pyhät Kirjoitukset selvittävät meille monissa paikoissa Vanhassa ja Uudessa Testamentissa lopunajan tapahtumia. Ajankohtaiset tapahtumat maailmanlaajuisesti näyttävät meille vieläkin enemmän, että Kristuksen luvatus takaisinpaluun on täytynyt tulla kouriintuntuvan lähelle. Kaikki katseet suuntautuvat parhaillaan erityisesti tapahtumiin Lähi-Idässä: Israeliin, Iraniin, Syyriaan. Ajankohtaiset selonteot mediassa järkyttävät meitä päivittäin yhä uudestaan. Se tekee rauhanneuvottelut yhä välttämättömimmiksi, joihin myös Vatikaani liittyy mukaan ainoana kaikkien tunnustamana maailmanauktoriteettina.

Se ajankohta, jolloin huudahdetaan: *„Nyt vallitsee rauha ja turvallisuus!...”* on ilmeisen lähellä. Kuitenkin se on oleva näennäisrauha, sillä hetimiten toteutuu: *„...silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio...”* (1Tess.5:3).

„Voi paljojen kansojen pauhua — ne pauhaavat, niin kuin meri pauhaa, ja kansakuntien kohinaa — ne kohisevat, niin kuin valtavat vedet kohisevat! Kansakunnat kohisevat niin kuin suuret vedet kohisevat, mutta hän nuhtelee niitä” (Jes.17:12-13), kun ne kääntyvät Israelia ja Jerusalemiä vastaan: *„Ja sinä päivänä minä teen Jerusalemin väkikiveksi kaikille kansoille: kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä; ja kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan.”* (Sak.12:2-3).

Ei ole tarpeellista kirjoittaa enempää lopunajan tapahtumista. Kaikilla alueilla kaikki ottaa kulkunsa, myös luonnonkatastrofeissa. Me voimme

yhä uudelleen huudahtaa toinen toisillemme: „*Kun te näette, että tämä kaikki tapahtuu, nostakaa päänne, koska teidän lunastuksenne lähestyy!*”

Sopikoon se kuvaus meihin kaikkiin, mikä on myös kirjoitettu 1Tess. 5:ssä: „*Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, että Herran päivä voisi yllättää teidät niin kuin varas...*” (jakeet 4-11). Jumalan kansa, Karitsan morsian: Katso, Ylkä tulee! Valmistautukaa kohtaamaan Hänet. Maranatha!

„*Sillä »vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on, eikä viivyttele...*” (Hebr.10:37).

Vuodenlopulle 2012

Vuodet tulevat ja menevät; kellot pysähtyvät, mutta aika ei. Myös nyt melkein takanamme oleva vuosi 2012 oli jälleen suunnattoman siunattu: lähetysmatkojen kautta johdettiin lisää kallisarvoisia sieluja Jumalan valtakuntaan. Erityisen kiitollisia me olemme mahdollisuudesta voida saavuttaa internetin kautta lukemattomia ihmisiä koko maailmassa. Yhteydet meidän jumalanpalvelustemme live-lähetysiin ovat ajoittain ylittäneet tuhannen rajan. Suurin paikallisseurakunta, joka kuulee ja näkee mukana, on Kolwezissa Kongon tasavallassa. Heidän pastorinsa, veli Mwamba, sanoi, että ensimmäisenä lokakuun viikonloppuna oli runsas 3000 veljeä ja sisarta läsnä, ja he ovat seuranneet mukana lähetystä. Ensimmäisenä viikonloppuna marraskuussa oli myös seurakunta Ulan-Batorissa, Mongoliassa, ensimmäistä kertaa yhdistyneenä lähetykseen.

On yksinkertaisesti ihmeellistä, miten Jumala on pitänyt kaikesta huolen: meidän veljiämme varten tekniikassa samoin kuin veljiä ja sisaria varten, jotka osaavat eri kieliä, niin että meille on mahdollista, huolehtia koko maailma 13 kielellä sanoin ja kirjoituksin.

DVD:n lukumäärän kohdalla, jotka joka kuukausi lähetetään, me olemme ylittäneet 9000 rajan. Miten ihanaa, että kaikki maailmanlaajuisesti voivat kuulla saman julistuksen ja ovat saaneet suoran pääsyn siihen, mitä Jumala on luvannut ja parhaillaan tekee! Siten täyden evankeliumin viimeinen Sanoma saavuttaa maan ääret, ja Matt.24:14 mukaisesti senjälkeen loppu on tuleva. Minun kiitokseni koskee kaikkia, jotka täysi- ja osa-aikaisesti toimivat Jumalan työssä.

Myös yksinkertaisesta jumalanhuoneesta minä olen kiitollinen minun Herralleni. Pääsali tarjoaa paikan aina 570 henkilölle; jos me otamme ruokasalin lisäksi, silloin on runsas 1000 paikkaa. Yöpymisrakennuksis-

sa löytävät majoituksen noin 400 veljeä ja sisarta, jotka tulevat kokoukseen ensimmäisenä viikonloppuna.

Teitä, minun rakkaita veljiäni ja sisariani Kristuksessa, jotka olette tehneet oman osuutenne Hänen työssään rukouksienne ja uskollisen tukemisenne kautta, minä samoin kiitän koko sydämestäni siitä.

Me toivotamme edelleen Jumalan siunausta kaikille palveleville veljille koko maailmassa, jotka ovat osalliset julistukseen ja asettavat esiin kallisarvoista hengellistä ruokaa Herran pöydälle. Viisaat neitsyet uskovat myös sen, mitä Herra itse on sanonut Matt.24:45-47:ssä, heillä on osallisuus siihen, mitä Jumala parhaillaan tekee, ja he ovat lopulta käyvä sisään hääaterialle (Matt.25:10).

Se, mitä meidän Herramme sanoi Matteuksen evankeliumin viimeisessä luvussa, pätee loppuun asti: *„Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.”*

Kyllä, joka päivä jokaisen teidän kanssanne. Ottakaa se myös vaikeissa koetuksissa uskossa vastaan. Hän on tekevä kaiken hyvin, niin Hän on sen luvannut. Hän aloittanut, Hän on vievä päätökseen. HÄNELLE olkoon kunnia iankaikkisesti. Amen.

Vuodelle 2013 minä toivotan teille kaikille runsasta Jumalan siunausta Jeesuksen pyhässä nimessä.

Jumalan tehtävässä toimien

Bt. Frank

Valokuva 3. kesäkuuta 2012. Vuodesta 1960 lähtien me olemme saaneet kastaa täällä Krefedissä useampia uskovia raamatullisesti Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen.

Näin me olemme saavutettavissa

Mission-Zentrum

Postfach 100707

D-47707 Krefeld

Telefon:02151/545151

Fax:02151/951293

E-Mail: volksmission@gmx.de

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>